

[Justitsministeren]

give hr. Bjørn Elmquist nærmere meddelelse om det.

Vedrørende det nu stillede tillægsspørgsmål vil jeg gerne sige, at det, jeg vil give tilsagn om – og jeg mener også, jeg kan gøre det på indenrigsministerens vegne, der jo har sundhedslovgivningen under sig – er, at inden man når så langt, som hr. Bjørn Elmquist nævner, får man en drøftelse af sagen.

Wilhelm (VS):

Ministeren sagde, at han håbede, man nåede til, at det blev et tilbud til alle kvinder at få foretaget denne undersøgelse, og jeg vil godt have præciseret: er det regeringens politik, at det skal være et tilbud til alle gravide kvinder? Er det måske oven i købet regeringens politik, at det skal være en rutinemæssig undersøgelse i forbindelse med graviditet? Og hvilke etiske overvejelser har regeringen gjort sig i den anledning?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg har ikke taget stilling til, hvorvidt man i dag kan foreslå, at alle kan gennemgå den pågældende undersøgelse. Det er jo heller ikke mit område. Det, jeg har sagt, er, at der er sket en billigørelse, som i princippet kan bevirke, at man kan give tilbuddet til alle kvinder, men noget tilsagn om, at man kan gennemføre det på nuværende tidspunkt, kan jeg ikke give i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 242

7) Til forsvarsministeren af:

Pelle Voigt (SF):

»Har Danmark allerede – i strid med den tidligere og den nuværende regerings forsikringer og uden om folketinget – bidraget økonomisk til opstillingen af 572 nye atomrakter i Europa?«

Skriftlig begrundelse

I et notat fra det norske Forsvarsdepartementet af 2. november 1982 til Stortingets Forsvarskomite hedder det bl.a. om de forbedrende arbejder for at udplacere nye atomrakter i Europa: »Alle medlemslande har

indtil nu betalt deres del af de omkostninger, som hidtil er løbet på.«

I Stortingets spørgetid onsdag den 17. november 1982 bekræftede forsvarsminister Anders C. Sjaastad indholdet i notatet. Den tidligere og den nuværende regering har både over for folketinget og over for offentligheden klart givet udtryk for, at der ikke ville blive ydet bevillinger til udstationeringen af raketterne, før bevillingen til dette var vedtaget på den nye finanslov.

Er bevillingen alligevel ydet uden om folketing og finansudvalg, har regeringen overskredet sine beføjelser, og de skyldige må drages til ansvar.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Jeg kan bekræfte, at der er betalt til faste anlæg for Pershing II og krydsermissiler over NATOs fællesfinansierede infrastrukturprogrammer. Det er sket i overensstemmelse med normal NATO-praksis, som gennem en årrække har været velkendt, men jeg tror, det vil være rigtigt kort at redegøre for beslutningsprocessen i denne sag, der som bekendt også falder i den tidligere regerings tid.

På NATO-ministermødet i december 1979 blev der bl.a. givet principiel tilslutning til, at bygningsmæssige forberedelser til udstationering af Pershing II og krydsermissiler skulle betales over NATOs fællesfinansierede infrastrukturprogram. Om dette og om forventede danske bidrag til NATO-finansieringen redegjorde den daværende forsvarsminister under forespørgselsdebatten den 27. november 1979, og det vil sige, at folketinget har vidst det i snart 3 år.

Den 4. juni 1980 gav finansudvalget tilslutning til et 5 års infrastrukturprogram, som for Danmarks vedkommende indebærer, at der kan ydes 923 mill. kr. til infrastruktur anlæg i perioden 1980–84.

I maj 1981 bestemte NATOs forsvarsministre, at der som en del af det løbende 5 års program skulle udarbejdes et udgiftsoverslag for INF-anlæg inden for et planlægningsbeløb, der svarede til et dansk bidrag på 70 mill. kr. Herefter godkendte landene i november 1981 det endelige udgiftsbeløb med 75 mill. kr. som det danske bidrag, og det vedtoges samtidig, at det løbende 5 års programs ramme skulle forøges med et tilsvarende beløb.